

tako nobene proste ure nimajo, kar gotovo dušnemu in telesnemu izobraženju škoduje. Dobro pa je, da si učitelj naloge tako vreduje, da daje učencem naloge ob enem in istem predmetu tako dolgo, da učenci vse pravila istega predmeta, ki jim ga razlaga, dobro in na tanko razumejo. Vse pismene izdelovanja pa mora učitelj skerbno popravljati in čisto popravljene učencem zopet nazaj dati, da se učenci vseh napak pri izdelanih nalogah lahko prepričajo. — Pismene naloge popravljati je posebno važno. Če učitelj pismene izdelovanja nepopravljene učencem nazaj dá, zapazili bodo učenci kaj kmali, da se mu ne ljubi popravljati, in bodo drugopot pismene naloge le prav slabo, ali jih pa še celó nič izdelovali ne bodo. — Pisal sem te verstice, ker sem se sam prepričal, kako malo pazijo nekteri učitelji na pismene izdelovanja svojih učencev.

Ivan T.

Še nekaj sadjorejcem.

V 12. listu „Uč. Tov.“ sem omenil majhino živalico pristrigača. Danes pa popišem še manjšo živalico, in ta je, uš. Kadar se uši drevesca polotijo, ga popolnoma vničijo, ali saj tako pokvarijo, da več let zaostane, ako jih sadjorejec ne pokončá. Uši so na jablanah bolj zelenorumenkaste in vselej na mladem, zelenem, komaj zrastle verhu. Pri hruškah pa so bolj črne, in se večidel na enoletni stari hruševi les obešijo; tim ne škodujejo toliko, kot unim. Drevesne uši so pa veliko manjše in krajše memo družih; spredaj so zeló drobne, zadaj pa široke. Čudno je to, da kjer so uši, tam so tudi mravlje. Uši serkajo iz drevesca sok. Ko mravlja do uši pride, jo pozgače s prednimi tipavnicami po bolj širokem životku, uš dá takrat zadaj nekaj rumenzelenkastega iz sebe, kar mravlja prav slastno poserka in hiti k drugi, tretji i. t. d. Ti merčesi se morajo popolnoma pokoncati na kakoršno vižo je že komu ljubo, menim, da naj ložeje s cunjó.

A. Štamcar.